

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Opera

Lactantius, Lucius Caecilius Firmianus

[Venedig], 4. Apr. 1497

[Errata]

[urn:nbn:de:bsz:31-300412](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-300412)

hominia em di spuatit.	Ca. vi.
De dei prouidentia circa uniuersalem hominis fabricam.	Ca. vii.
De forma hoīs & omiū mēbrorū habitudie: & specialiter de aurib⁹ & oculis.	Ca. viii.
Contra eos qui sensus falsos esse cōtēdūt.	Ca. ix.
Ad oculorū fabricā redit: & omnium membrorum habitudinem; sed specialiter quæ usq; ad uentrē percutē apparent.	Ca. x.
De uisceribus & intestinis usq; ad membra genitalia.	Ca. xi.
De membris cōceptionis: & ipsius cōceptus physica ratione.	Ca. xii.
Contra illos qui per uoluptatē membris genitalibus abutūtur: & subditorum membrorum forma.	Ca. xiii.
Quod de multis quæ sūt i corpe ratio sciri nequit.	Ca. xiiii.
De obscura uocis ratione.	Ca. xv.
Vbi sit mentis sedes: & qua ratione corpi coniūgatur.	Ca. xvi.
Quod anima sit aeterna & quid sit secūdū philosophorū uarias opinioes;	Ca. xvii.
Utrum animas & anima sint idem.	Ca. xviii.
De origine animæ: & an sit.	Ca. xix.
Cur deus dedit spiritū tēptatorē.	Ca. xx.
Operis conclusio; & ueritatem superari nō posse.	Ca. xxi.
Lactāti Firmiani errata primi libri quibus ipse deceptus est per fratrem antoniū Raudensem theologum collecta & exarata sunt;	
P Rimus error quādo dicit: & quidem uniuersaliter fieri nō posse; qui omnē qđ in aliquādo esse cōperit.	Ca. vii.
Secūdus error est qñ ex præcedēti errore credit deū seipsum genuisse & fecisse. Ibidē In secundo libro errata;	
P Rimus error quādo dicit angelos nō statim a mundi principio ad hominū tutelam eē decretos.	Ca. xv.
Secūdus error dū dicit deū angelis præcepisse: ne terra cōtagione maculētur. Ibidē	
Tertius error dū dicit diabolum angelos paulatim ad uitia pelexisse. Ibidē	
Quartus error quando dicit angelos dei mulierū cōgressibus inquinatos & filios genuisse.	Ibidem
Quintus error qñ dicit oēs animas calo creatas esse.	Ca. ix.
Sextus quando dicit cælum steliferū esse supremū: & esse sedem ipsius conditoris; & ibi superos omnes habitare.	Ca. x.
Septimus error quādo dicit deum posuisse solem & lunā in firmamēto.	Ibidem
Octauus quādo dicit animā ex dei substātia esse decisam.	Ca. x. & ca. xiii.
Nonus quādo dicit deū infinitas animas; seu infinitam multitudinē animarum principio procreasse.	Ca. xi.
Pulcra cōtentio inter Ciceronē & Lactantium de materia prima. Ille aeternam esse dicit hic creatam nititur cōprobare.	Ca. ix.
Sequitur incidēs materia de induratione cordis humani de causa quoq; prædestinationis reprobationisq;.	Ca. ix.
Decimus quando dicit deum post diluuiū instituisse ut homines post centum uiginti annos nō amplius uiuerent.	Ca. xiiii.
Arguit Aristotelem qui mundi aeternitatē posuit ipse autem ac deo productam eē testatur: quod cū uerissime dicatur; tamen ista exiletur ita unde aduersus eum philoso	

phum arguitur somniare potius q̄ litigare; ne dicam disputare uideatur. Ca. xi.

Scribit de diluuiō tēpore Deucalionis. & quid antea dixerit de diluuiō obliuioſus eē
(dignoscitur, Ca. xi.

Errata tertii libri.

P Rimus error i philosophia, quādo dicit si antipodes eēnt capita; deorsū habe-
rent; pedes uero sursum. Ex ubi uere sint antipodes; ibi docetur. Ca. xxiii.

Secundus quādo Platonī dat uitio eū audisse dicere matrimonio esse omnia; sed tā
illustrā philosophum; nequaq̄ intellexit. Ca. xxi.

Sequitur defensio Platonis aduersus Aristotelem; qui Platonem ipsum & Socratē re-
prehendit; quod uoluerit uxores eē cōmunes. Ca. xxi.

Item Platonis alia defensio cōtra Aristotelem; qui illū, & Socratē dānat quod uolue-
rit facultates esse cōmunes. Ca. xxi.

Tertius quādo dixit omnē philosophiam abiiciendam; & eam prolixius insectatur de
laubibus socratis & platonis Ca. xiiii.

P Rimus quādo spiritus sancti oīno negat substantiā; & ibi incipit tractatus de tri-
nitate personarum. Ca. vi.

Secundus error quādo dicit ex deo deum; scilicet filiū ex ploratione potuisse genera-
ri. Ca. viii, & etiam, xiiii, & Ca. vii.

Tertius error quādo ait q̄ pater filium; & filius patrem facit. Ca. xxi.

Quartus est quādo ait q̄ integrum corpus christi e patibulo tractū est; ne laesū & mi-
nutū ad resurgendū in habile redderetur. Ca. xxv.

Quintus error est quādo dicit christum in Galileam profectū noluisse iudeis ostē-
dere; ne adduceret eos in pānitentiā; & improbos resanaret. Ca. xx.

Sextus error est cū dicit pilatum in Christū mortis sententiā nequaq̄ ptulisse. Ca. xviii.

Septimus error cū dicit Christū i principio adoloscētiā a loāne eē baptizatū. Ca. xv.

Octauus error est quando dicit nihil credēdū quod oculis mortalibus cernitur; quia
mortale sit necesse est. Ca. xxiiii.

Nonus error est quādo dicit deū uirtute docere non posse; quia expertus corporis nō
faciet quā docebit. Ca. xxiiii.

Decimus quando dicit Christū soluisse legē Moysi. Ca. xvii.

Libri sexti errata.

P Rimus error est quādo dicit eos eē stultissimos; q̄ cādelas & careos i eccle-
sia succendunt. Ca. ii.

Secundus error est quando dicit nō esse congruens deū in nostrum adiutorium in-
uocari debere. Ca. ultio.

Reprehendit Lactātius Ciceronem, quod dixerit eum uirū bonum eē; qui proſit no-
ceat nemini nisi laesisset iniuriā; sed ibi Cicero defenditur, Lactātius uero iure re-
prehēditur. Ca. xviii.

Quartus quādo dicit si quis liberos ob pauperiē nō poterit educare; factius ē ut ab
uxoris cōgressione cōtineat q̄ sceletatis manibus opera corrūpat. Ca. xx.

Disputatio pulcra ubi Lactātius reprehēdit Ciceronē nō recte sensisse de libertate &
hospitalitate; & multis aliis; uerū calūniator est nō ueritatis assertor. Ca. xii.

Errata septimi libri.

P Rimus error ē qn dicit cōpletis sex milibus annorū mūdū desitutū eē. Ca. xiiii.

Secundus dum dicit q̄ oīs expectatio de fine mundi nō amplius a se q̄ ducent
torū uidetur annorum. Eodem loco. & Ca. xxii.

Tertius error: & deridendus est dum dicitur in columi urbe Roma de interitu mundi
 nihil esse metuendum. Ca. xxv.
 Quartus de diuinatione & astrologia multa incidenter & pulcra dicuntur per Lactā
 nium: necitur quo oraculo diuinare praesumpserit. Ca. xv.
 Quintus quādo de fine septimi millesimi: & fine ducentorum annorū sibi met aduer
 satur & contradicit. Ca. xxv.
 Sextus quando mille annos illos famosissimos quibus diabolus carcerandus est: quid
 sibi uelint non intelligit sed delirat. Ca. xxiiii.
 Septimus quādo dicit hoies post iudiciū ad paradysum deliciarū redituros. Ca. xxvi.
 Octauus error est fortasse somniaret quando dicit Romanorum imperium in Asiam
 reuersurū iterum. Ca. xv.
 Nonus quando dicit quod qui in dei iudicii erunt uiui: nequaquā morientur: sed p mille
 annos infinitam multitudinem generabunt. Ca. xxiiii.
 Decimus est quando dicit quod gentes in iudicio nō extinguentur oīno. Ca. xxiiii.
 Undecimus est quando dicit quod peracto iudicio ciuitas sancta pulcherrima a deo i me
 dioterra constituetur. Ca. xxiiii.
 Duodecimus error est quando implicat in suis eloquiis duos in fine mundi Antichri
 stos eē uenturos: nec imprudens errorem suum percipit. Ca. ultimo.
 Decimustertius quando caelum medium in tempesta nocte & nō ex tenebrosa aperiri
 debere quando dominus ad iudicium uenerit. Ca. xix.
 Decimusquartus quando putat dominū Christū comitatibus angelis aduersū Anti
 christū in aerē descēsurū: & quarto praelio illū superari debere: Ca. xix.
 Decimus quintus est quādo credit ante diē iudicii Christū uēturū de caelo cū Antichri
 sto cūflēturū: & ita adueniens duos imprudens ponit ad modū p̄p̄inuos. Ca. xxiiii.
 Decimus sextus quia contra Platonem dislere & disputare de mundo contemnit sed
 frivolis & exilibus nimium argumentis. Ca. p̄rio.
 Decimus septimus quando dicit resurrectione uniuersali non erit caro illa quā deus ho
 mini superiecit huic terrenae similis. Ca. xxiiii.
 Decimus octauus quando dicit deū i fine mūdi facturū ne sol p̄ triduū occidat. & de
 Lactānii eloquētia uideat quod seneca multis annis ante praesenserat. Ca. penulti.
 Decimus nonus error est quādo nō a deo iudicādos dicit: sed tantū eos qui in dei reli
 gione uersati snut. Ca. xxv.
 Vigessimus error ē quādo dicit quod illi quos plena iustitia & maturitas uirtutis i coxit
 ignem iudicii non sentiēt. Ca. xx.
 Vigessimus primus error ē quādo dicit animas usq; ad diē iudicii in una cōmuni cu
 stodia detineri reclusas. eodem loco
 Vigessimus secundus est quando dicit quod qui ab inferis suscitabūtur: hi praerūt uiuē
 tib; ueluti iudices. Ca. xxiiii.
 Vigessimus tertius est quando credit aetatem auream propositam a poetis eē ueram:
 quidem post diē iudicii esse futuram. Ca. ii.
 Vltimus error est quādo dicit duo iudicia uniuersalia: duasq; resurrectiones uniuersa
 les esse futuras: Tēpus autē intermedium eē mille annorum plenum omni iustitia &
 pace: omnibusq; delitiis: quo tempore finito scilicet in fine septimi millesimi soluet
 diabolus & persequetur fideles ut prius. Ca. ultio.

Finis huius tabulae.